

det maa være Indehaveren af Værket, der skal gøre det.

I § 6 forstærkes det Ansvar, der falder paa Brugeren, med Hensyn til Erstatning for Menneskeliv. Jeg synes, at man der er gaaet lovlivt vidt, naar det hedder, at Brugeren skal erstatte Manden, der er kommen til Skade, og hans efterladte Kone og Børn, hvis han er død. Der staar for øvrigt: „hvis Ægteskabet er indgaaet før Ulykkestilfældet“. Jeg kan ikke godt forstaa, hvad der menes med, at naar en Mand er slaaet ihjel ved et elektrisk Anlæg, skal hans Kone have Erstatning, naar Ægteskabet er indgaaet før hans Død. For en død Mand kan dog ikke gaa hen og gifte sig. Jeg synes derfor, at man ikke godt kan lade en saadan Sprogbrug passere. Jeg vil i alt Fald ikke have noget Ansvar derfor, jeg lægger det over paa dem, der i Landstinget have formet denne Paragraf.

Landstinget synes i det hele at have faaet den Opgave at sikre Arbejderne mod Skade i højere Grad end at lovgive om Ledninger og Erstatninger til de Mænd, der kunne lide Skade ved dem paa deres Ejendom. Erstatningen for Menneskeliv kunde bedre ordnes ved en Tilføjelse til Ulykkesforsikringsloven om Ulykker foranledigede ved elektrisk Drift, saa havde vi været fri for alt dette her.

Jeg paaskønner, som sagt, Ændringen i § 9, hvor Købstæder og Handelspladser ere gaaede ud, og hvor vi altsaa ere blevne ligestillede. De øvrige Ændringer anser jeg derimod ikke for Forbedringer. Der kunde være Grund til at overveje dem nærmere, men jeg haaber dog, at det kan rettes ved en Udtalelse af Ministeren enten i Dag eller senere eller ved at foretage enkelte Rettelser, som vi ere nogenlunde sikre paa at kunne faa gennemførte i det andet Ting. Jeg sætter nemlig Pris paa, at vi kunne faa Loven hurtigst muligt, og jeg anbefaler den derfor til hurtig Fremme.

P. Knudsen: Jeg er for saa vidt enig med det foreliggende Lovforslag, som jeg mener det nødvendigt, at Lovgivningsmagten kommer til at beskæftige sig med disse Anlæg. Elektriciteten er jo bleven en saa betydelig Faktor i hele Samfundslivet, baade med Hensyn til Produktionen, Kommunikationsmidlerne og Belysningen, at det er nødvendigt, at der gives Love, der regulere disse Forhold og da særlig angaaende Stærkstrømsledninger, hvorved det bliver muligt at overføre den elektriske Kraft paa længere Afstande og derved

mere effektivt udnytte den. Man maa da sikre sig mod de Ulykker, der kunne indtræde, hvis de anlægges paa en mindre hensynsfuld og forsvarlig Maade.

Paa den anden Side mener jeg, at det foreliggende Lovforslag ikke fuldtud varetager de Interesser, der bør varetages paa dette saa store og omfattende Omraade. Lovforslaget er ganske vist enstemmigt vedtaget i Landstinget, og man kunde maaske deraf slutte, at der ingen Betænelighed var ved at gøre det samme her. Men jeg maa dog sige, at ihvorvel Forslaget er enstemmigt vedtaget i Landstinget, er der kommet Betæneligheder, og jeg kan sige ret betydelige Betæneligheder frem under Behandlingen i Landstinget. Og selv om det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) udtalte sig til Gunst for Forslaget, havde han ogsaa en Række Betæneligheder. Han mente, at der i det foreliggende Forslag er en Del, som bør forandres. Forslaget kan altsaa ikke i Øjeblikket siges at være fuldt tilfredsstillende.

Blandt de Betæneligheder, som er nævnte i det andet Ting, maa jeg maaske kort nævne, at der allerede ved 1ste Behandling blev anført af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), at den Kommission, der skal nedsættes ifølge dette Forslag, vilde blive alt for ensidig sammensat. Han nævnedes, at der kunde opstaa Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af Kommissionens Sættelse i forskellige Retninger, f. Eks. lige overfor Ejerens Stilling og overfor Anliggende af rent lokal Natur, som de fire Elektrikere, der have Plads i Kommissionen, ikke kunde have tilstrækkeligt Kendskab til. Han anførte endvidere, at Kendelser af denne Kommission kunne faa den allerstørste Betydning. Jeg kan ikke andet end give det ærede Medlem Ret i disse Betragtninger. Det forekommer mig, at man her har set alt for ensidigt paa den tekniske Side af Sagen og ikke i tilstrækkelig Grad har haft Øje for denne Sags samfundsmæssige og økonomiske Betydning.

Den ærede Ordfører i det andet Ting anførte ogsaa ved Sagens 2den Behandling en hel Del Betæneligheder, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere en enkelt, der lyder saaledes: „Inden jeg sætter mig, vil jeg dog gerne have Lov til at udtale, at dette Lovforslag berører et Felt, som hidtil er ganske ubetraadt af Lovgivningsmagten. Udvalget mener derfor, at denne Lov, som er fremgaaet af Kommissionens, Regeringens og nu Udvalgets Arbejde, paa ingen Maade